



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. jul 2015. godine  
Ref. br.: RK 810/15

## REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

**slučaju br. KI16/15**

Podnosilac

**Dragomir Eraković**

**Ocena ustavnosti rešenja Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda  
AC-I-14-0044 od 5. septembra 2014. godine**

### USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica  
Ivan Čukalović, zamenik predsednika  
Robert Carolan, sudija  
Altay Suroy, sudija  
Almiro Rodrigues, sudija  
Snezhana Botusharova, sudija i  
Bekim Sejdiu, sudija

#### **Podnosilac zahteva**

1. Zahtev je podneo g. Dragomir Eraković iz Mitrovice (u daljem tekstu: podnosilac).

## **Osporena odluka**

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS) AC-I-14-0044 od 5. septembra 2014. godine, koje mu je uručeno 17. oktobra 2014. godine.

## **Predmetna stvar**

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti gore navedenog rešenja Žalbenog veća PKVS. Podnosilac zahteva tvrdi da su ovim rešenjem povređeni članovi 24. 31. 32. 46. 54. 159. i 160. Ustava kao i članovi 6. 13. i 14. Evropske konvencije o zaštiti osnovnih prava i sloboda i tačka 1. Protokola I ove Konvencije (u daljem tekstu: EKLjP).
4. Podnosilac zahteva istovremeno traži uvođenje privremene mere, kojom bi Sud *“suspendovao postupak likvidacije čime bi se izbegao nastup nepopravljive štete.”*

## **Pravni osnov**

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

## **Postupak pred Ustavnim sudom**

6. Dana 16. februara 2015. godine, podnosilac je poštanskim putem podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 12. marta 2015. godine, odlukom GJR. KI16/15, predsednik Suda je imenovao sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI16/15, predsednik je imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
8. Dana 29. aprila 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Žalbeno veće PKVS o registraciji zahteva.
9. Dana 1. jula 2015. godine odlukom GJR. KI04/15, predsednica Suda je imenovala sudiju Artu Ramu-Hajrizi za člana Veća za razmatranje umesto sudije Envera Hasanija, kome je dana 26. juna 2015. godine istekao mandat u Ustavnom sudu.
10. Dana 6. jula 2015. godine, nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

## **Pregled činjenica**

11. Dana 28. decembra 1992. godine, društveno preduzeće "Bair" je izvršilo vlasničku transformaciju u deoničarsko društvo u mešovitoj svojini i

registrovano je u Privrednom sudu u Prištini kao D.D."Tabak", gde je za direktora preduzeća i ovlašćenog predstavnika imenovan Dragomir Eraković.

12. Vlasničkom transformacijom društvenog preduzeća "Bair", zaposleni u preduzeću su stekli ukupno vlasništvo nad 8584 deonice, što u celokupnom kapitalu čini 49% deonica. Ostatak deonica je bio u vlasništvu DD "Duvan" Ljubovija (40%) i Fonda za razvoj Srbije (11%).
13. U vremenskom periodu 1999-2001 godine, u skladu sa uredbom UNMIK-a, ovo preduzeće prelazi pod upravu Kosovske agencije poverenja (sadašnja Kosovska agencija za privatizaciju) i dana 12. septembra 2001. godine se registruje novo preduzeće "N.P.G.P.D. BAIR".
14. Dana 14. aprila 2008. godine, podnosilac zahteva je podneo Kosovskoj agenciji za privatizaciju (u daljem tekstu: KPA) obaveštenje o nameri podnošenja tužbe Posebnoj komori Vrhovnog suda (u daljem tekstu: PKVS), kako bi zaštitio prava stečena vlasničkom transformacijom koja je izvršena 28. decembra 1992. godine.
15. Dana 31. januara 2012. godine pred PKVS podnosilac zahteva u svojstvu direktora "D.O.O. Tabak" podnosi tužbu br. SCC-12/048 protiv KPA radi *"naknade štete zbog povređenih vlasničkih prava i onemogućenih potraživanja."*
16. Dana 23. maja 2013. godine, KPA je doneo rešenje kojim obaveštava sve zainteresovane da je pokrenut postupak likvidacije novoformiranog preduzeća "N.P.G.P.D. BAIR". Istovremeno, KPA poziva *"sve poverioce i vlasnike i sva lica koja tvrde da imaju pravo potraživanja ili interesa prema ovom preduzeću ili imovini preduzeća, da podnesu dokaze o potraživanju, počevši od 17. juna 2013. do 31. jula 2013. godine."*
17. Dana 30. septembra 2013. godine, PKVS nalaže podnosiocu zahteva *"da predoči punomoćje kojim ovlašćuje njegovog zastupnika u postupku pred PKVS kao i dokaz da je takvo punomoćje izdao neko ko je ovlašćen za to prema primenjivom zakonu."*
18. Istim nalogom podnosilac zahteva je obavešten da će, ukoliko ne postupi po nalogu PKVS, tužba podnosioca biti odbačena kao neprihvatljiva.
19. Dana 14. oktobra 2013. godine, podnosilac zahteva je dostavio PKVS-u punomoćje koje je dao Goranu Milenkoviću. Međutim, podnosilac zahteva se u punomoćju nije pozvao na svoj status direktora "DOO Tabak", niti je podneo bilo kakav dokaz kojim bi dokazao da je podnosilac zahteva ovlašćeno lice da u ime "DOO Tabak" potpiše punomoćje.
20. Dana 29. januara 2014. godine, PKVS je donela rešenje (br. C-I-12-0004) kojim je odbacila tužbu podnosioca zahteva kao neprihvatljivu, jer podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da poseduje aktivnu legitimaciju u sporu, kako je traženo nalogom PKVS od 30. septembra 2013. godine.

21. Dana 14. februara 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu Žalbenom veću PKVS, kojom je tražio ponavljanje postupka i poništenje rešenja PKVS (br. C-I-12-0004).
22. Dana 5. septembra 2014. godine, Žalbeno veće PKVS je rešenjem (br. AC-I-14-0044) odbacilo žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu, sa sledećim obrazloženjem:

*„... da je tužilac mogao lako da predočiti te dokaze tokom postupka pred prvostepenim sudom budući da je to staro rešenje privrednog suda u Prištini iz 1992. godine...bilo dostupno tužiocu. Međutim on nije taj dokumenat predočio pred Specijalnim većem iako je u nalogu od 10. septembra 2013 godine, naloženo da se podnese bilo koji dokaz koje bi dokazalo da je punomoćje uredno izdato od strane ovlašćenog lica kako bi služilo svrsi koja je predviđena primenljivim zakonom.“*

*“... Naglasak koji je stavljen na svojstvo direktora preduzeća, a da pritom to nije bilo potvrđen konkretnim dokazima nije dovoljan, prema tome, sud je ispravno tražio da se pojasni s konkretnim dokazima da li je lice koje izdaje punomoćje bilo ovlašćeno dokumentom prema primenljivom zakonu...”*

### **Navodi podnosioca**

23. Podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi time što su u oba stepena odlučivanja odbili tužbeni zahtev usled nedostatka aktivne legitimacije tužioca prekršili “pravo na pristup sudu” i prava zagarantovana članovima 24. 31. 32. 46. 54. 159. i 160. Ustava kao i članovima 6. 13. i 14. EKLJP i tačka 1 Protokola I EKLJP.
24. Podnosilac zahteva traži od Suda da: “zahtev proglasi prihvatljivim... i da osnovu utvrđene povrede ljudskih prava naloži KPA ... utvrdi da su povređena vlasnička prava tužioca i obaveže KPA“ da mu nadoknadi štetu zbog povređenih vlasničkih prava i dodeli obeštećenje za imovinu, kako je to navedeno na stranici 17. podstavu III podnosiočevog zahteva pred Ustavnim sudom.

### **Ocena prihvatljivosti zahteva**

25. Sud će ispitati da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
26. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

*“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
27. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji predviđa:

*“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“*

28. Štaviše, Sud podseća na pravilo 36 (2) (b) Poslovnika, koje propisuje:

*„(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*

*...*

*(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.*

29. Sud primećuje da je podnosilac u osnovi bazirao zahtev na *“povredi prava na pristup sudu“* i da sve ostale povrede Ustava koje podnosilac navodi u zahtevu, proizilaze zbog odluke redovnih sudova da odbiju tužbeni zahtev usled nedostatka aktivne legitimacije tužioca.
30. Dalje, Sud konstatuje da je podnosilac zahteva u postupku pred redovnim sudovima nastupao kao direktor *“DOO Tabak“*, pokušavajući da zastupa pravno lice i interese 31-og zaposlenog, kao deoničare ovog preduzeća.
31. Dok je pred Ustavnim sudom zahtev podneo kao fizičko lice, navodeći da je po zanimanju penzioner, istovremeno je zahtevao od Ustavnog suda rešavanje imovinskih pitanja koja se tiču trećih lica (ostalih deoničara).
32. Sud primećuje da tvrdnje podnosioca zahteva o *“povredi prava na pristup sudu“* gde je kao direktor pokušao da zastupa pravno lice *“DOO Tabak“* i interese 31-og zaposlenog kao deoničara ovog preduzeća nisu tačne, jer je dana 30. septembra 2013. godine PKVS naložio podnosiocu zahteva *“da predoči punomoćje kojim ovlašćuje njegovog zastupnika u postupku pred PKVS kao i dokaz da je takvo punomoćje izdao neko ko je ovlašćen za to prema primenjivom zakonu.“*
33. Podnosiocu zahteva je data mogućnost u postupku pred PKVS da podnese dokaze, kojima bi dokazao da ima ovlašćenje da zastupa pravno lice *“DOO Tabak“* i ostale deoničare. Ovakvo činjenično stanje je i konstatovano rešenjem (br. C-I-12-0004 PKVS) od 29. januara 2014. godine.
34. Ustavni sud konstatuje da rešenje PKVS (br. C-I-12-0004) i rešenje Žalbenog veća PKVS (br. AC-I-14-0044) daju obrazložen odgovor zbog čega podnosilac zahteva nije posedovao aktivnu legitimaciju da zastupa pravno lice *“DOO Tabak“* i ostale deoničare.
35. Dalje, Sud primećuje da tvrdnje podnosioca zahteva o *“povredi prava na pristup sudu“* njega kao fizičkog lica i vlasnika određenog broja deonica koje je stekao vlasničkom transformacijom takodje nisu tačne, jer podnosilac zahteva nije priložio dokaze da je pokušao, u postupku pred redovnim sudovima, da ova prava ostvari.
36. Podnosiocu zahteva kao i ostalim deoničarima koje podnosilac pominje u zahtevu je data mogućnost da ovakva svoja potraživanja prijave u postupku

pred KPA, koja je obaveštenjem od 23. maja 2013. godine "pozvala sva lica koja tvrde da ima pravo potraživanja ili interesa prema ovom preduzeću ili imovini preduzeća da podnese dokaze o potraživanju počevši od 17 juna 2013 do 31 jula 2013 godine."

37. Dalje, Sud se nije upuštao u razmatranje ostalih povreda Ustava i EKLJP koje podnosilac navodi, a koje u osnovi proizilaze iz povrede prava na pristup sudu, jer ove tvrdnje podnosioca zahteva nisu tačne i da su u suprotnosti sa dokumentacijom koju je podnosilac predao Sudu.
38. Sud ponavlja da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna zakonska pravila (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi i slučaj: br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
39. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije zadovoljan, uglavnom, pravnom kvalifikacijom činjenica i zakona primenjivog od strane redovnih sudova. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja zakonitosti.
40. Podnosilac zahteva nije podneo neki dokaz *prima facie* za povredu njegovih ustavnih prava (vidi: *Vanek protiv Republike Slovačke*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. godine).
41. Sud je, u nastavku, naglasio da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja ne može da mu da za pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi Ustava (vidi: *mutatis mutandis*, presuda ESLJP, zahtev br. 5503/02, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. godine).
42. Podnosiocu zahteva je pružena prilika da predstavi svoj slučaj i ospori tumačenje zakona kao pogrešno protumačeno pred KPA, PKVS i Žalbenim većem PKVS u redovnom sudskom postupku.
43. Sud, nakon razmatranja postupka u celini, nije utvrdio da su relevantni postupci na bilo koji način nepravični ili proizvoljni (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/ 06 od 30. juna 2009. godine).
44. Sud smatra da uslovi prihvatljivosti nisu ispunjeni. Podnosilac zahteva nije uspeo da predstavi i potkrepi tvrdnje da su mu osporenom odlukom povređena ustavna prava i slobode.
45. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba da se proglašiti kao neprihvatljiv, u skladu sa pravilom 36 (2) (b) Poslovnika.

## **Zahtev za privremenu meru**

46. Kao i što je gore navedeno, podnosilac zahteva, takođe, zahteva od Suda “*da uvede privremenu kojom bi sud suspendovao postupak likvidacije čime bi se izbegao nastup nepopravljive štete.*”
47. Da bi Sud uspostavio privremenu meru, shodno pravilu 55 (4 i 5) Poslovnika o radu, neophodno je sledeće:
- “(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;*
- (b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili (...)*
- Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva.”*
48. Kao što je gore navedeno, zahtev podnosioca je neprihvatljiv. Iz tog razloga, nema *prima facie* slučaja za uvođenje privremene mere. Prema tome, zahtev za privremenu meru treba odbaciti.

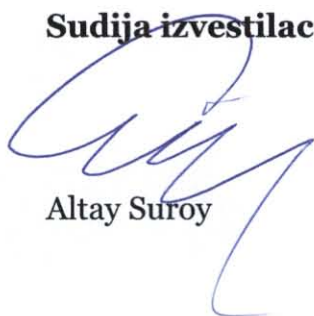
## IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavom 7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilima 36 (2) b) i 55 (5) Poslovnika o radu, na sednici održanoj 30. jula 2015. godine, jednoglasno

### ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4 Zakona;
- V. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah

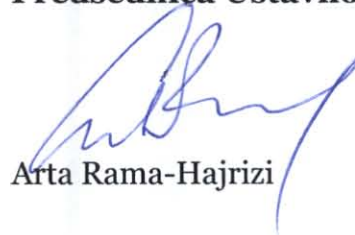
**Sudija izvestilac**



Altay Suroy



**Predsednica Ustavnog suda**



Arta Rama-Hajrizi